

Iz življenja in sveta

Poroka v Kemalovi hiši

Ta dni se je poročila tretja adoptivna hči Kemala paše, turškega diktatorja, z nekim častnikom republikanske garde. Na sliki: V sredi Kemal paša, na desni novoporočenca. Kdo bi spoznal v vseh teh civiliziranih damah in gospodinjah nekdanje Turke?

Mučni spomini

Dreyfusova zadeva je pred leti omajala temelje francoske republike. Major Esterhazy, francoski častnik madžarskega pokolenja, je začel v dolgevo in kot vojnun prodal nemškemu poslaništvu vojne dokumente. Neka postrežnica je dobila kose usodnega papirja in jih je nesla na policijo, ki jo je bila nastavila pri poslaništvu. Preiskava je ugotovila, da izvira izdajalska listina od židovskega častnika Dreyfusa. Zaman je zatrijeval svojo nedolžnost. Podivjana množica je rjavela, ko so mu strgali epolete in mu nad glavo prelomili sabljo. »Soldats, je suis innocent!« je neprestano ječal Dreyfuss. Romal je v preganstvo na Hudičev otok. Pozneje so njegovo nedolžnost dokazali. Waldeck - Rousseau ga je pomilostil, da reši Francijo meščanske vojne. Med branilci Dreyfusa je bil Zola, ki je v Clemenceaujevem listu objavil znamenito obtožnico »J'accuse!« (ta naslov ji je dal urednik sam), in polkovnik Picard, ki je ugotovil Esterhazyja kot pravega pisca. Ta je po vojni umrl v Londonu kot vodja — javne hiše... Nemški vojni ataše v Parizu Schwarzkoppen je ves čas vedel, kdo je pravi krivec, a službena dolžnost mu ni dovolila, da bi ga izdal. Med vojno leta 1916. je prišel težko ra-

njen v bolnico na fronti in je pred smrtjo v mrzlici klical: »Francozi! Dreyfuss ni bil kriv!« Šele zdaj so objavili Schwarzkoppenove spomine. Zola Jaurès, Clemenceau, Anatole France in vse druge vodilne osebnosti v zgodovinskem procesu so že umrle. A Dreyfuss sam je še živ. Biva v Parizu kot 72 leten stari in je vedno sam. Njegov sin je preprečil, da bi govorili z njim novinarji, ki so ga obiskali po objavi Schwarzkoppenovega dnevnika. »Sicer se je moj oče že davno pomiril,« je izjavil, »in kot pravi filozof ne misli preveč na doživeto krivico. A čim je prejel Schwarzkoppenovo knjigo, se je hudo razburil in večkrat ponovil: »Torej je res to storil Esterhazy — o, ta podlež, ta gnusni slepar!« — Prosim vas torej, da ne bi govorili z mojim očetom o teh stvareh.«

Iz francoske Amerike

»Journal Officiel« poroča, da so spili deželo Inini francoskemu državnemu ozemlju. Inini je velika pokrajina, zaledje one ozke obale, ki jo tvori južno - ameriška kolonija Kajena. Inini so podredili kajenskemu guvernerju. Vso deželo pokriva pragozd, v katerem je dosti dragocenega lesa in kovin ter divjakov, ki se ne zmenijo za nobeno oblast. Ti novi francoski državljani ne bodo dobili volilnih pravic. Ministrstvo kolonij bo Inini upravljalo po svojem uradniku. Francoska bo zgradila v goščavi dve utrjeni postojanki: Cacao in Saint - Nazaire.

Slepec, ki je spregledal po 30 letih

Mister Fish, bogat Američan, je l. 1899., nekoliko dni po poroki, izgubil vid. Veja ga je bila oplazila po očeh. Potrošil je kakih 500.000 dolarjev, da bi mu vrnil luč oči, a zaman. Končno se je vdal v svojo usodo. Ustanovil je neko šolo in se predal vzgojitelju. Te dni je sedel v svoji sobi in žena mu je čitala iz nekega časnika. Hipoma je vzkliknil: »Zdi se mi, da vidim!« Res je počasi začel razločevati predmete, ki so ga obdajali. Svet, ki ga je videl skozi okno in ki se je bil v tridesetih letih tako spremenil, ga je navdajal z začudenjem. Saj ga je poznal le po tem, kar so mu pravili drugi ljudje. Avtomobili so ga strašili, čutil se je ženskam s kratkimi lasmi in krili, isto tako gladko obrtiti moškimi obrazom. Najbolj pa ga je presenetil pogled na lastno ženo.

Zamorec rekorder

Ameriški zamorski tekač Eddie Tolan je pretekel progo 100 m v 10,2 sekunde in je s tem prekosil dolgoletni Paddockov svetovni rekord.

E. Berger:

Zaljubljen vase

O, imate pojma, kako brezmejno nesrečen sem bil nekoč. Nisem več mogel živeti brez sebe! Rotil sem samega sebe, da bi se uslišal... Rotil sem se, da bi imel usmiljenje s seboj...

Kako se je to zgodilo?

Plavolas knjigovodja je ljubil šiviljico brinetko. Plavolasi knjigovodja se je imenoval Franci; stanoval je v šentpeterskem predmestju in je bil moj prijatelj. Šiviljica brinetka se je imenovala Katica, stanovala je na Poljanah in je bila moje gospodinje hči.

Obe mestni četrti veže most, obe srca pa je ločilo nepremostljivo brezno. Oba sta bila tako boječa!

Franci je sedel včas po cele ure v moji sobi na divanu in prisluškoval z zadržanim dihom veselemu ščebetanju male, ki je prodiralo tiho in zadušeno iz sosednje sobe v mojo sobo. Ko je potem zapuščal moje stanovanje, je stala Katica redno ob oknu in gledala dolgo, dolgo za njim... dokler ni izginil čisto spodaj ob koncu ceste za vogalom. Če pa sta si stala nasproti, ju je oblivala ognjena rdečica in sta

povešala oči. Ne, nikoli bi si ne mislil, da dela ljubezen ljudi tako bedaste!

Nekega dne sem dobil Francija v kavarni. Videl se mi je zelo upadel, gledal je žalostno in glava mu je klonila še bolj turobno nego sicer.

»Kaj ti prav za prav manjka?«

»Ljubim Katico!«

»Zakaj praviš to meni? Saj vem. Nji moraš povedati!«

»Ne upam si!«

»Beži, kdo bi bil tako pust! Samo stokaš in vzdihuješ! Pogum velja!«

»A kaj naj storim?«

»Tvoje srce bi je generalno koračnico, če opaziš samo rob njenega predpasnika... Živci ti plešejo charleston, če se slučajno dotakneš njenega krila... Odložiti preplašenost!... Zberiti se!... Bodi mož!«

»A glej...«

»Tu ni kaj gledati!... Ti, meni se zdi, da je zadela ljubezen pri tebi v možgane namesto v srce!«

»Morda imaš prav... a povedati ji vendar ne morem!«

»Tedaj ji piši!«

»Da bi pi-sal!... To bi bila misel!... Da, pisal ji bom, da jo ljubim... Pisal ji bom, da me moje srce

»Spoznal sem jo,« je dejal svojim prijateljem, »a vendar je vsa drugačna nego tista, ki sem si jo ohranil v duhu celih 30 let.« Osebe, ki se je z njimi seznanil šele po oslepitvi, se mu zde čisto neresnične in če hoče videti, s kom govori, mora zapreti oči. Samo cvetlice in drevesa so ostala takšna, kakršna je nosil v spominu.

Razpelo Marije Antoinette

V Nici je umrl nadškof Richard, ki je papežu zapustil svoje namizno razpelo. To ima svojo zgodovino. Pred njim je molila v ječi Temple, predno je odšla na morišče, nesrečna francoska kraljica Marija Antoinetta. Pred smrtjo je razpelo ostavila svojemu duhovniku. Ta ga je zapustil nečakini v Toulousi in od nje ga je podedovala njena, tudi zelo pobožna hči. Pred smrtjo je obhajal to gospo kaplan Richard, poznejši nadškof v Nici. Umirajoča mu je ponudila kateri koli spomin iz svoje zapuščine. Kaplan se je ozrl po sobi in si izbral najskromnejše: preprosto hrastovo razpelo, ki je stalo na mizi. Umirajoča je prikimala: »Prav imate. To je razpelo Marije Antoinette.« Skromni kaplan je razpelo postavil nazaj, a ga je naposled vendar moral sprejeti v dar. Zdaj, po 60 letih, bo moral ta spomin v Vatikan, ki ga menda ne bo več zapustil.

Julija Ipolitova Solncava, ki je igrala v mnogoštevilnih sovjetskih filmih glavne vloge, je postala sedaj filmska režiserka — prva na Ruskem.

Zopet „nizki udarec“

V Filadelfiji (Zedinjene države) sta se poskusila te dni na pesti Italijan Primo Carnera, ki ga imenujejo »boksajoči se nebotičnik« (tehta 118,65 kg) in zamorec Godfroy (113,25 kg). V prvih štirih krogih je bil boj precej izravnal, v petem krogu je zamorec zagnal Italijana s strahovitim udarcem v spodnje telo na tla. Carnera je bil za nadaljnji boj nesposoben. A vendar so ga proglasili za zmagovalca, dočim so Godfroya diskvalificirali. Potek tega boja spominja tedaj na nedavni spopad med boksačema Schmelingom in Sharkeyem za naslov svetovnega prvaka.

SOKOL

Trboveljski sokolski oder

Trbovlje, 8. julija.

Na Telove zvečer je bil v Sokolskem domu večer smeha. Po daljšem odmoru smo imeli priliko videti na našem odru zopet naše igralce. Pri nabito polni dvorani so dali dr. Doboviškovo burko »Radikalna kurac« in vsem igralcem se je videlo, da so se tokrat še posebno potrudili, da pokažejo, da nastopijo lahko tudi v igrah, ki zahtevajo dobrih pevcev. S tem materijalom, s kakršnim razpolaga sokolski ansambel, bi se dale spraviti na oder tudi opere večjega stila, posebno še, ker razpolaga Sokol z lastnim izvrstnim orkestrom.

O burki sami se je pisalo že več in del

njeno... Pisal ji bom, da... Ampak glej, baš sem se spomnil: sem čisto dober knjigovodja... Tudi poslovna pisma zadenej imenitno... sploh vse, kar se tiče trgovine... Toda veš... ognjevitga ljubavnega pisma... pisma, ki ji pove, kako rad jo imam — hudiča, tega pa ne zmorem!

»No, za božjo voljo, jaz ti vendar ne bom pisma...«

»Da... seveda... to uvidevam. To se pravi... zakaj...?«

»Zakaj?! Ker imam s svojimi zadevami prav dovolj opravka!«

»Toda glej!... Enkrat!... Samo enkrat!... Res ne znam. Ti pa zadeniš to tako dobro... tebi mi nobena muka!... Tedaj, ali mi storiš to uslugo...?«

»Saj je vendar...«

»V božjem imenu! Da bom imel končno mir!«

Iztrgal sem nekoliko listov iz beležnice in sem sestavil kar pri kavarniški mizi žareče ljubavno pismo. Ko na začetku sem zablzel cel raketni ogenj vzhičenih obljub, nadaljeval sem v strunnem tempu, napravil sem nekoliko erotičnih poskokov in ob koncu sem zatočil pol tucata vročih srčnih želj v

PRAVI
:FRANCK:
vedno
odlična kakovost!

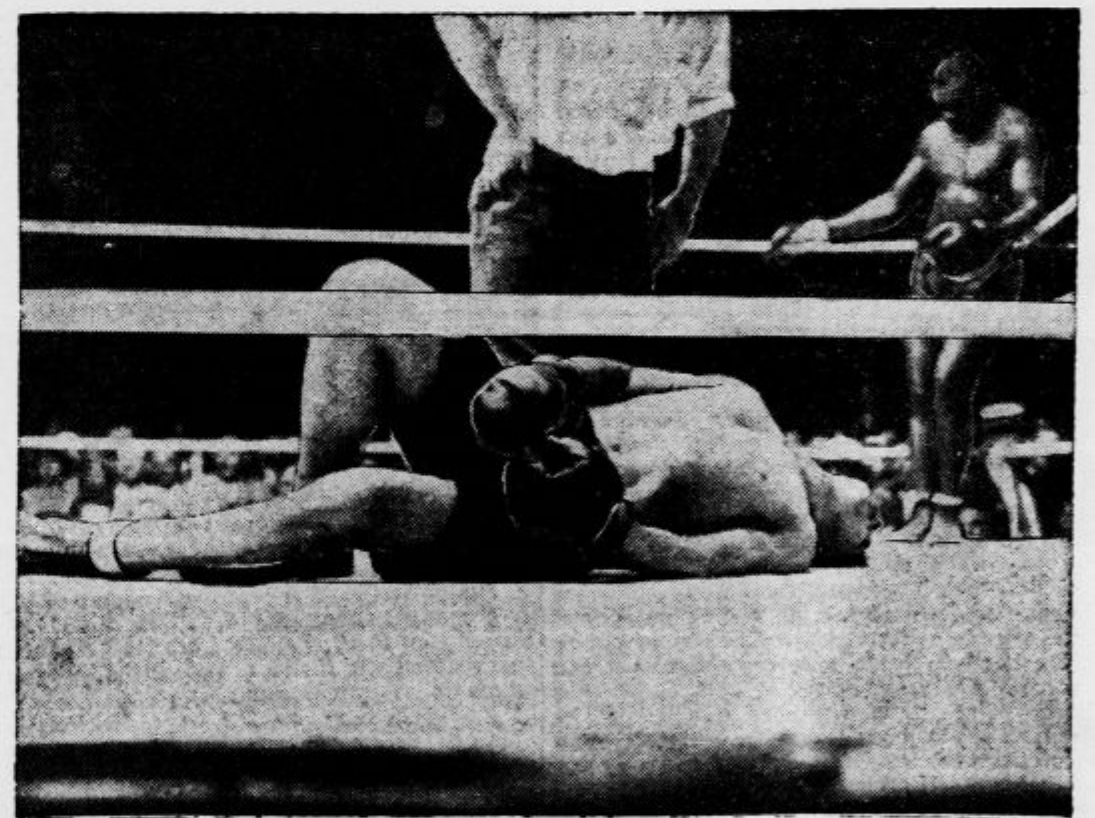
kritike jo je odklonil; avtor sam pa prizna, da ni imel namena ustvariti literarno-odrskega dela, pač pa je hotel pokazati, da se naša publika zabava tudi pri burkah, ki so vzete iz domačega miljeja in ni potrebno segati vedno le po tujih, dostikrat še mnogo slabših in plitkejših delih. V tem pogledu ima g. avtor prav. Naša publika se zabava lahko ob domačem humorju in se popolnoma lahko ognemo raznih židovskih smokov. Res je, da »Radikalna kurac« nima kakih posebno duhovitih mest, vendar ta pa dobri igralci prav lahko pripravijo do tega, da se nasmeješ od srca. In to so dosegli naši igralci v polni meri. Občinstvo se je izvrstno zabavalo in ni štedilo s priznanjem tudi pri odprti sceni. — Predstavi je prisostvoval osebno avtor g. dr. Dobovišek, ki je bil od publike živahno akklamiran. Ob koncu drugega dejanja je moral na oder in mu je bil poklonjen lep šopek.

Da je imela uprizoritev tako lep uspeh, je v glavnem tudi zasloga prav vseh igralcev in igralk, ki so bili tokrat tudi izvrstno razpoloženi. Brez pretiravanja in harlekinad so izvali salve smeha. G. avtor sam je izjavil, da so bile nekatere vloge kreirane boljše, kakor na večjih odrih. Prostor ne dopušča, da bi ocenjeval vsakega igralca posebej, omejil se bom le na glavne vloge. G. Odlaček, ki je vodil tudi režijo, je bil na višku, izvrsten v igri in v maski, v vseh dejanjih. Vredno družico je imel v gđ. Ramovževi (Ceciliji). Ljubka in srčkana je bila gđ. Cukijatijska kot njuna hčerka, neprekosljava v svoji naravi in nepriljenji igri pa je bila gđ. Urbančičeva kot njena sorodnica Vanda. Eleganten in simpatičen partner ji je bil g. Rak kot doktor Rogan. Eleganten pomočnik Polovič je bil g. Ličar. V duetu z gđ. Cukijatijsko je prišel do polne veljave njegov simpatični glas. Njegovega posilnega je podal g. Plavšak, kakor le on zna. Prav dober je bil kot Trobentar g. Freyer. Gđ. Bellenzijeve je podala nadjarsko koketo Etelko z vsem šarmom. Posebno dobra je bila v duetu z g. Odlačkom v zadnjem dejanju. Tudi vsi ostali so bili dobri tako v igri, kakor v petju.

Pevske točke je našteval g. Jager. K sklepu pozivam naš igralski ansambel: Razpolagajte s krasnim materijalom, ki bi ga bilo škoda pustiti neizrabljenega. Poskusite na jesen s kako opereto. Prepričan sem, da bo uspela!

R. P.

Sokolsko društvo na Ježici praznuje 10letni svoj obstoj v nedeljo 13. junija t. l. V ta namen priredi javno telovadbo in potem veliko vrtno veselico z raznovrstnim vspeškom na vrtu g. Štirna (pri Florijan-

Carnera se zvija, zadet od nizkega udarca, na tleh
Zadaj nekoliko pozneje diskvalificirani Godfroy.

veletok kakor lava pekočih stavkov.

Med tem, ko sem metal besede v strastni naglici na papir, mi je gledal Franci čez ramo! Zvijal se je kakor kačji človek, skakal je na eni nogi, mahal je z rokami po zraku, bil je navdušen, pretresen. Ni dosti manjkalo, pa bi mi padel vrh kavarniško blagajničar-ko okoli pratu.

Takoj je pismo prepisal in ga odpisal Katici.

Obraz mu je pokrivala plameneča rdečica, oči so se mu bliskale od veselja. Ko sva šla narazen, je bil še tako vznemirjen, da se mi je komaj mogel zahvaliti. Od notranje ginjenosti mi je skoraj zmečkal roko. Jaz pa sem šel tega dne veselo in zadovoljno domov in sladka misel me je navdajala, da sem bil storil dobro delo.

Šest ur pozneje — baš sem bil v svoji sobi in pisal neki članek — je potrkalo boječe na moja vrata.

Na moj ljuti »Naprej!« je počasi stopila Katica v sobo. Lica so ji bila blede in oči objokane.

»Ampak gospodična Katica! Kaj vam je?«

Zaječjala je vsakovrstne besede brez vsake zveze. Vlekel sem ji, naj se vse-

čku) na Ježici. Začetek telovadbe ob pol 4. popoldne. Sodeluje godba Sokola I. K tej prireditvi vabimo vse brate, da s svoto udeležbo Sokolu na Ježici pokažejo svojo bratsko ljubav in priznanje. Ob pol 2. popoldne je zbirališče članstva v kroju pred gostilno Urbanček v Stožicah, odkoder gre povorka na prireditveni prostor. Zdravo!

Radio

IZVLEČEK IZ PROGRAMOV

Sreda, 9. julija.

LJUBLJANA: Opoldanski program odpade. — 18.30: Koncert radio - orkestra. — 19.30: Slike iz svetovne literature. — 20: Nušič: »Svet«. — 21: Koncert radio - orkestra. — 22: Napoved časa in poročila. Četrtek, 10. julija.

LJUBLJANA 12.30: Reproducirana glasba. — 13: Napoved časa, borza, reproducirana glasba. — 13.30: Poročila iz dnevnikov. — 18.30: Koncert radio - orkestra. — 19.30: Novi kazenski zakonik. — 20: Prenos iz Beograda. — 20.45: Prenos iz Zagreba. — 21.30: G. Gostič poje slovenske pesmi. — 22: Poročila. — Prenos iz Bleda.

BEograd 12.45: Koncert radio - kvarteta. — 19.30: Narodne na dudo. — 20: Jugoslovanski večer. — 20.45: Prenos iz Zagreba. — 21.30: Prenos iz Ljubljane. — 22.55: Operetna glasba. — ZAGREB 12.30: Opoldanski koncert. — 20: Prenos iz Beograda. — 21: Koncert društva »Merkur«. — PRAGA 19.35: Narodne pesmi. — 20: Violinjski koncert. — 20.30: Prenos iz Brna. — 21: Operetne pesmi. — 21.30: Prenos iz Brna. — 22.15: Koncert na orgle. — BRNO 19.35: Koncert iz Prage. — 20.30: Zabaven program. — 21: Prenos iz Prage. — 21.30: Lahka glasba. — VARŠAVA 18: Koncert solistov. — 20.15: Orkestralni koncert. — 23: Godba za ples. — DUNAJ 12: Opoldanski koncert. — 15.30: Koncert orkestra. — 20.10: Koncert na violi. — 20.40: Komorna glasba. — 21: Flauta - solo. — Odlomki iz oper. — BERLIN 19.30: Pesmi. — 20.30: Godba za ples. — FRANKFURT 19.30: Prenos vsega programa iz Stuttgarta. — LAN-GENBERG 17.30: Koncert solistov. — 20.05: Prenos vrtnega koncerta. — Lahka godba. — STUTTGART 19.30: Koncert na citre. — 20.10: Sluhoigra. — 21.50: Koncert solistov. — BUDIMPESTA 9: Dopoldan. koncert. — 17.15: Godba orkestra. — 18.10: Vrtni koncert. — 20.25: Klavirske skladbe. — 21.25: Vojaška godba. — RIM 17.30: Vokalni in instrumentalni koncert. — 21.02: Operni večer.

V. Williams:

KRVAVA MAŠA

Epopeja velike francoske revolucije.

Po teh besedah mu je ponudila roko: »Zdravstvujte!«
 »Na svidenje, Loison,« je odvrnil Hektor in stisnil drobno ročico.
 »Obljubite mi, da boste kmalu šli domov. Čim prej ste v svoji sobi, tem bolje.« Obljubljam. Zdravstvujte, lean, in lepa vam hvala!

S temi besedami mu je obrnila hrbet in odhitela. Gledal je za njo, dokler ni izgubila v neči na mostu. Nato je počasi stopil nazaj proti ulici Saint Honoré.

Ko je Hektor stopil v Couthonovo stanovanje je čul Grand-Ducov piskajoči glas. Rad bi se bil zopet obrnil, toda bilo je prepozno. Vrata v stanovanje so bila odprta in gospa Couthonova ga je poklicala v sobo. Hektor po slavlju »najvišjega bitja« Grand-Duca ni več videl. Ni pa pozabil grbčevih besed in napovedi, da bo na Engstromovem stanovanju iskal skrivni hodnik. Kaj naj le pomeni Grand Ducov poset? Nu, Hektorju ni bilo treba dolgo ubijati glave.

»Pomislite samo,« je vzklila državljanka Couthonova, ko je Hektorja vabila v sobo, »pomislite samo, Charpentier, tista mlada oseba, za katero sem se bila davi tako zavzela, je zelo opazna vohunka.«

Hektor je takoj pri svojem vstopu v sobo zapazil, da je bilo splošno razpoloženje proti njemu. Grand-Duc je stal razkoračen, naslonjen na okno, klobuk pod pazduho in roke prekrizane na hrbtu. Njegove oči so se neprijetno iskrale.

»Ubogi moj Couthon,« je jadrkovala gospa. »Je že kdo čul kaj takega? Mili Bog! Tak droben otrok.«

Nato je pokimala obema možema in se podala v kuhinjo. Trepetek je bilo v sobi vse tiho. Hektorju je postalo jasno, da pričakujejo tudi njegove sodbje. Grbčev vztrajni molk ga je sekal v živce.

»Mar je vse to res?« je naposled vendar vprašal Hektor. »Državljan Couthon je bil sila razburjen. Sodil pa sem, da gre za čisto zasebno zadevo.«

Iz uradnih in drugih službenih objav

Na ponovne želje mnogih naših naročnikov bomo odsele v »Jutru« objavljali vse bistvene podatke iz onih uradnih in drugih službenih objav, ki so poprej izhajale v »Uradnem listu«, a jih sedaj »Službeni list« kr. banske uprave ne prinaša več.

V trgovinski register pri deželni kot trgovskem sodišču v Ljubljani so bile vpisane naslednje tvrdke: Tovarna za ločenje dragih kovin, družba z o. z. v Ljubljani. Višina osnovne glavnice 20.000 Din; poslovalna Augustin Josip, Ljubljana, Jernejeva cesta 8, ki zastopa in podpisuje družbo samostojno. — Unger & Co, Ljubljana, Medvedova ulica št. 21, avtogospos in električni varjeniki kovinskih predmetov z električnimi varilnimi stroji ter nabava in prodaja kovinskih konstrukcij; javna trgovska

družba; družabnika: Unger Ivan, elektrotehnik pri A. E. G. na Dunaju, sedaj v Ljubljani in Fuchs Friderik, monter v Schwechatu. Družbo zastopa in podpisuje vsak družabnik samostojno.

Spremembe so bile vpisane pri naslednjih tvrdkah: Kladnik & Ko., družba z o. z. v Kamniku; družba ima odsele le enega poslovalca; izbrise se poslovalca Novak Ferdo. — »Alpekok, trgovska in industrijska družba z o. z. v Zagrebu se je osonovala podružnica pod imenom »Alpekok, trgovaško industrijsko društvo s o. j., podružnica. Osnovna glavnica se je zvišala od 100.000 Din na 200.000 in je popolnoma vplačana. Kot poslovalca pri centrali in pri podružnici, ki zastopa in podpisuje tvrdko samostojno, je vpisan Matzner Bruno, direktor v Zagrebu. — Trvdka Maček, Gregorij, Hren, lesna trgovina s parno žago v Logatcu, se imenuje odsele: Maček - Gregorij - Hren. — Trvdka France Knaflit, strojarja, Smart-

ne pri Liti, se imenuje odsele: Pavel Franc Knaflit, tovarna usnja, Smartno pri Liti. Novi imetnik tvrdi se Knaflit Pavel.

V konkurzu zapuščine Vikšelj France, trgovca v Gradcu, je razpisalo okrajno sodišče v Metliki nov narok za zborovanje upnikov na dan 16. julija 1930 ob 13. — V konkurzu tvrdke France Frangeseh nasl. Rupert Jeglitseh, železnina v Mariboru, je razpisalo okrajno sodišče v Mariboru narok za preizkušnje naknadno prijavljenih terjatev na dan 17. julija ob 11. dopoldne.

Iz Poljčan

p— Zahvala. Tukajšnja podružnica SPD izreka najtoplejšo zahvalo vsem, ki so na kakršenkoli način pripomogli do zgraditve stolpa na Boču in kočje.

XIV. POGLAVJE

»L'Impasse du Paris.«

Tri dni potem je Couthon zapustil Pariz. Zdravnik mu je bil svetoval kratek oddih v kopališču Saint Amandu. Couthon je bil z uspehom bivanja v tem kopališču že večkrat zadovoljen in si je nato vselej domisljal, da se počuti znatno bolje. Dr. Lagier, njegov hišni zdravnik, ga je učvrščal v tem prepričanju.

Tokrat pa bolnik nič kaj rad ni zapustil Pariza in ni maral nič slišati o tem, da bi vodstvo poslov makar samo za en dan izročil iz svojih rok. Stavljal je torej pogoji, da ga sme spremljati njegov zasebni tajnik. Doktor Lagier je trmoglavo svojega pacienta poznal preveč dobro, da bi se mu upal ugovarjati.

»Pristanem,« je dejal, »ako smatrate za pametnejše, da imate svojega tajnika pri sebi, na mesto da ga pustite v Parizu, kjer lahko zasleduje politične dogodke in vam o vsem lahko sporoči izčrpno poročila.«

Kakor je zdravnik slutil, je Couthon naenkrat postal omahljiv. Nezaupljiv, kakor je bil, je videl svoje nasprotike kovati vse močnejše intrige, čim bo Parizu obrnil hrbet. Po dolgem pretehtavanju je bilo naposled vendar sklenjeno, da ostane Jean Charpentier sicer v Parizu, da pa mu mora vsak dan po kurirju poslati poročila o razvoju dogodkov.

Hektor se je silno radoval, da lahko ostane v Parizu. Po onem prizoru s Loisono je čutil v sebi strahovito mrzno napram pohabljenju.

Naposled se je približal dan bolnikovega odhoda. Kočija je v rosnem, svežem junijskem jutru že stala pripravljena pred hišnimi vrati. Javoir, ki je moral spremljati bolnika v kopališče, je imel opravke s tem, da spravi Couthonov bolniški voziček na streho kočije. Couthon pa, ki je že potniško oblečen ležal v naslanjaču v svoji sobi, je Hektorju še hitro diktiral sto različnih naročil. Tudi gospa Couthonova je bila že pripravljena za odhod. Nekoliko nemirna je prišla v sobo, z velikim klobukom na glavi in s košaro prigrizkov v roki. Za njo se je pojavila rdečelična služkinja z obema fantkoma. Vsi so morali bolnika spremljati v kopališče.

Zahtevajte cenik!

H. Suttner, Ljubljana 4

Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine

Lastna protokolirana tovarna ur v Svidi

Prešernova ulica 4.
(Poleg frančiškanske cerkve.)

Birmanske ure za dečke od Din 44.— naprej
Birmanske zapadne ure od Din 70.— naprej

Zahtevajte cenik, gratis in franko.

Javna zahvala.

Podpisani sem utrpel veliko požarno škodo na svojih poslopih in premičninah. Zavarovan sem bil pri zavarovalni družbi »Jugoslavija« in »Slavija« v Ljubljani. Imenovani družbi sta izvršili takoj cenitev in mi na najkulantnejši način odmerili odškodnino, za kar jima izrekam tem potom svojo toplo zahvalo.

Vitanje, dne 27. junija 1930.

10186
TEPEJ JOZEF.

Poštna hranilnica in njene podružnice

lombardirajo državne papirje z 80 % njihove tečajne vrednosti proti 7 % obrestim brez kakih drugih stroškov.

Za eno obveznico vojne škode daje 350 Din posojila. Daje posojila tudi na podlagi državnih bonov pod najugodnejšimi pogoji.

10117

Šele sedaj sem spregledal, da ni zdravja brez dobre prebave želodca. Pritisk v želodcu, pogosta vrtoglavost, glavobol, nespečnost, zopni okus, vzpehavanje, hemoroidi (zlata žila) so navadno posledica mučne zaprtosti. V vseh teh slučajih je najbolje jemati

LAKSIT

ki je najprijetnejši za zauživanje, ker ima vonj in okus čokolade in je najcenejši. — Originalna škatljica za 12kratno uporabo stane v vseh drogerijah in lekarnah 10 Din. — Po pošti razpošilja

166

DVORSKA LEKARNA, BOGOJEVICA, SKOPJE.

Ste li že kdaj nosili nove Viktorija platnene čevlje?

s prešitim gumastim podplatom, iz najboljšega materiala, ugodna fazona, popularne cene.

Bele in sive.

Idealni poletni čevlji za hišo in vrt, za ulico in šport.

Dobivajo se v vseh trgovinah s čevlji.

Na vsakem podplatu zaščitna znamka.

Prodaja na veliko: PALMA, Zagreb,

pošt. pret. 226.

10178

Zastopnika

vojaščinne prostega, agilnega, z izvanredno dobrimi provizijskimi dohodki, ISČE svetovno podjetje za obisk strank za mesto Ljubljana.

Ponudbe pod značko »S« na oglasni oddelek »Jutra«.

10187

Knjigovodjo

ISČEMO k lesni velefirmi za takojšen nastop.

Reflektira se je na rutinirano in verzirano moč. — Ponudbe z navedbo referenc in znanja jezikov na oglasni oddelek »Jutra« pod »št. 1889«.

10100

Darujte za slepce!

V globoki žalosti sporočamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom, da je naš srčno ljubljani soprog, oče, brat in stari oče, gospod

Primož Arko

dne 7. t. m. po dolgi, mučni bolezn, previden s tolažili svete vere, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega se bo vršil v sredo, dne 9. julija 1930, ob 6. uri popoldne od doma žalosti, Dev. Mar. v Polju, na tukajšnje pokopališče.

10191

V Device Mar. v Polju, 8. julija 1930.

Zalujče rodbine:

ARKO — KOPAJTIČ.

STAVBNI LES

DESKE ZA OBIJANJE STROPOV itd. TRD, PAREN BUKOV, HRASTOV in JAVOROV LES, več let naravno usušen, parkete iz slavenskega in domačega hrasta (event. se tudi poklada) ima stalno v zalogi po zelo ugodnih cenah tvrdka

REMEC Co.,

LJUBLJANA, Kersnikova ulica 7
Dostavlja se v Ljubljano in okolico na lice mesta.

8909

Nadželstvo in nadzorstvo »Električne zadruge za Sp. in Zg. šiško v Sp. šiške sporoča najtužnejšo vest, da je dolgoletni predsednik nadzorstva zadruge in njen nemurni sodelavec, gospod

Anton Gregorij

industrijalec in posestnik

dne 7. t. m. nenadoma zapustil življensko pot in odšel v večnost.

Dne 9. julija ob 4. uri popoldne bomo zaslužnega pokojnika spremlili k preranemu grobu v mrliške veže državne bolnišnice v Ljubljani na pokopališče k Sv. Križu.

Predragemu pokojniku časten spomin!

V Ljubljani, 8. julija 1930.

Občina Ljubljana
Mestni pogrebni zavod

Potrži globoke žalosti naznanjamo, da je naš srčno ljubljani oče, stari oče, brat, stric, tast in svak, gospod

Valentin Sitar

užitinski paznik v pokoju

dne 8. t. m. po kratkem, mukepolnem trpljenju, previden s tolažili svete vere, v 70. letu starosti, mirno preminul.

Pogreb blagega pokojnika bo v četrtek, dne 10. julija 1930, ob 4. uri popoldne iz mrlišnice splošne bolnišnice na pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 8. julija 1930.

10193

Rodbine: DR. OFFNER, BARON LAZZARINI, OWENS, BOGATAJ, SITAR.

dite vendar pametni! ... jaz vam vendar ne bom pisma ...

Vstala je, stopila čisto k meni in položila svojo fino, belo, ozko roko na moje ramo.

»Da, da ... glejte ... dragi gospod Berger ... prosim vas prav, prav lepo ... bodite tako dobri ... samo enkrat ... samo ta edini enkrat ... Saj pišete vendar takšne reči, ki jih potem tiskajo ... Vi bi znali tako lepo povedati Franciju, kako ga imam rada ... kaj ne?«

Gledala me je prosiče s svojimi velikimi, čistimi, sijajnimi otroškimi očmi.

Sedaj sem z vzdihom k pisalni mizi in izvlekel iz mape polno papirja. Sestavljen sem sladek, dišeč odgovor. Skozi nedolžne vrste sem dal, da se je svetilo plašno priznanje globoke, odzivačo se ljubezni. Potem sem postal patetičen. Rotil sem Francijo, naj ne smatra tega pismenega dokaza moje naklonjenosti za lahkomiselnost. Povedal sem mu z neoklešenimi besedami, da je on moja prva ljubezen. H koncu sem dodal mesto globoke občutene priščnosti in sem dal pismu izveneti se v fino prečiščeno, neznansko poetično sentenco.

Katic se je prebral sestavek. Stopila se je v solzah. Prebrala je pismo še

enkrat in še enkrat. In potem se je smejala in poljubila pismo, ki ga je prejela od Francije. Postalo mi je čisto toplo okoli srca. Sestavek je takoj prepisala in je stekla še isto uro na pošto, da pismo odda.

Naslednjega dne je planil Franci z vztrikom veselja v kavarno. Pismo ga je čisto ponorilo. Rotil me je. Nič ni pomagalo. Vedel se je čisto obupano. Menim, če bi jaz rekel »ne!«, bi on izvršil samomor. Sestavljen sem mu torej tudi drugo pismo.

Kaj pa je spet počela Katica!

Zame se je začelo tedaj pravo bedno življenje. Zaljubljenca sta prežala povsod name. Ob petih jutraj sta me metala iz postelje, zasledovala sta v tramvaj, vozila sta se do Kranja ali do Celja za menoj. In vedno to pisarjenje, pisarjenje, pisarjenje!

Zaljubljenca sta postala debela in sta žarela od življenske radosti, dočim sem jaz gnil od dne do dne. Postal sem bled, oči so mi bile močne in jeziki glasnast. Kamorkoli sem prišel, sem se smilil ljudem in vsi so menili, da sem nesrečno zaljubljen.

Večno odgovarjanje svojim lastnim pismom me je živčno ugonabljal. Danes sem zmagoslavil v Francijem

pismu, jutri sem se poniževal v pismu, ki sem ga dal pisati Katici. Kmalu res nisem več vedel, kdo je močnejši: jaz ali jaz! Končno mi je postalo nekažna častna zadeva prevladati samega sebe.

Pisal sem pisma, v katerih sem si izjavljal, da ne morem več živeti brez sebe. Potem sem se spet prosil, da bi obrzdal svoje divje strasti. Rotil sem se, da bi se uslišal. Rotil sem se, da bi imel usmiljenje s samim seboj ... In vse to za onadva!

Zgodba se je končala tedaj, ko si je Franci končno opogumil srce in zaprosil za Katičino roko.

Bil pa je tudi že skrajni čas. Čutil sem določno: še nekoliko pisem in srce bi mi počilo ...

Zastave

s ali brez grba, čisto volnene, garantirane barve, v lepi izde lavi, izdeluje in razpošilja JOSIP WINKLER, Subotica poštni predal 48/d. Ilustrovani cenik brezplačno.

82

